

Sygn. akt V CSK 638/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. R.

przeciwko Gminie Miejskiej L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 sierpnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną i jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał występowanie na jej istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebę wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości. Zagadnienie prawne ma dotyczyć niedopuszczalności dokonanego przez gminę potrącenia – zdaniem skarżącego roszczenie o zapłatę dotacji ma charakter cywilnoprawny, natomiast uprawnienie do żądania zwrotu dotacji, jak wynika z obowiązujących przepisów, ma charakter publicznoprawny, co wyklucza dopuszczalność ich potrącenia ze sobą. Zagadnienie prawne tej treści nie powstaje jednak na tle tej sprawy. Zgodnie z obowiązującym aktem prawa miejscowego, w razie wypłacenia zbyt wysokiej dotacji gmina nie ma bowiem uprawnienia do żądania zwrotu dotacji, lecz kwota ta traktowana jest jako wyłącznie nadpłata dotacji. Można stwierdzić, że w takiej wysokości została już wypłacona kwota na kolejny rok, w istocie zatem nie dochodzi też do potrącenia, lecz do zaliczenia na poczet należnej dotacji kwoty już podmiotowi wypłaconej. Co więcej, jak wskazano w odpowiedzi na skargę kasacyjną, nawet gdyby nietrafnie uznać, że w tym przypadku dochodzi do zwrotu dotacji, to przepis szczególny pozwala na odmienne uregulowanie mechanizmu takiego zwrotu, a za takie uregulowanie należałoby uznać stosowne przepisy ustawy o systemie oświaty będące podstawą zastosowanego w tej sprawie aktu prawa miejscowego. Potrzeba wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości ma dotyczyć tego, czy przez sformułowanie „kwoty ustalone w budżecie” należy rozumieć kwoty wynikające z budżetu uchwalonego przez gminę na początku (w wersji pierwotnej), czy też wysokość tych kwot może ulegać zmianie wraz ze zmianą budżetu (art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty). Znow trafnie wskazano w odpowiedzi na skargę kasacyjną, powołując zresztą idące w tym kierunku orzecznictwo, że określenie „ustalone w budżecie” oznacza budżet w jego

ostatecznej postaci, a zatem uwzględnia konsekwencje zmian budżetowych. W kontekście *ratio legis* tego unormowania taka interpretacja, potwierdzona w orzecznictwie, nie budzi wątpliwości.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

aj